

PESCAR CU INVITATIE!

miercuri, 21 septembrie 2022

De câteva luni bune a venit un nou coleg de muncă la noi în fabrică și nu mică mi-a fost surpriza să constat că era și el, la fel ca mine, un împătimit al pescuitului la răpitor.

Și cum aveam multe subiecte comune de discutat în pauzele de cafea, precum pescuitul pe strâmbul și al altor răpitori, am ajuns să ne cunoaștem destul de repede.

Noul meu prieten a făcut primul pas și mi-a făcut o invitație la pescuit dinspre partea asociației de pescuit unde este membru, o invitație la un pescuit de pe strâmbul munte, unde nu aveam voie să reținem decât doi pești. De fapt, doar el putea să-și rețină, eu fiind oaspete nu aveam dreptul să opresc nici un pește.

Din cauza lipsei ploilor din ultima vreme, debitele râurilor de munte au scăzut destul de mult, la fel și nivelul apei din lacurile de acumulare. Aadar, fie că alegem să ieșim pe valea unui râu sau că vom opri pe malul unui lac, echipamentul trebuia bine ales și chiar și cele mai mici amănunte nu trebuiau neglijate, cu atât mai mult cu cât urma să pescuiesc pe ape necunoscute.

Dimineața devreme, în jurul orei 4, am fost gata de drum, totul a fost pus la punct cu mare grijă, mai încercat până la refuz și am fost gata de plecare. Aveam cam 130 km de parcurs, pentru că am ales să pescuim pe un râu care ulterior s-a dovedit o foarte bună alegere, nu numai din cauza peștelui prins dar și din cauza peisajelor desprinse parcă din basme. Am parcurs ultimii câțiva kilometri până pe malul râului pe un drum forestier care urma firul văii, unde râul își purta undele. Am trecut pe lângă câteva bulboane, urmate de mici întinsuri ce anunțau locuri numai bune de pescuit, unde peștii ar fi putut găsi adăpost și loc de pândă ideal.

Am început să pescuim fiecare cu ce se pricepe mai bine, colegul la mușcă artificială, iar eu la blincher. După primele ore de pescuit mi-am dat seama că apa râului este plină cu pește, problema era alta, cu greu aduceam la mal câte un pește mai mare de 30-40 cm. Iar cum noi nu am venit pentru pește mic, trebuia să abordăm o tactică cu totul diferită. Am făcut o pauză de o bere rece pe care am consumat-o cât se poate de repede, alfel riscam să se încălzească din cauza temperaturilor ridicate. Am decis să pescuim în locuri cu apă adâncă și să folosim numai năluci de dimensiuni mari, fiind foarte bine că în apa acestui râu se află exemplare foarte frumoase de loștri.

Am urcat foarte mult în amonte râului până am ajuns la o cabană destinată pescarilor și vânzătorilor unde puteai fi servit cu gustare rece și bere la halb, bineînțeles, contra cost. Era ceva minunat, ne-am întâlnit cu alți pescari, am schimbat tactici de pescuit și am zăbovit aproape două ore la cabană. După care am urcat câțiva kilometri, timp în care am prins câțiva pești dintre care colegul a oprit unul singur pentru soția gravidă. Am hotărât de comun acord să întrerupem activitatea de pescuit și am plecat încet și cu grijă pe un drum forestier în speranța că va opri cineva să ne transporte până la locul unde am lăsat mașina colegului, aflată la aproximativ 8 kilometri de mers pe jos. Pe la jumătatea drumului ne-a recuperat un vânzător care era singur în mașină, doar cu ceva sare din piatră pe care urma să o ducă animalelor sălbătice. Am ajuns cu bine la mașină în jurul orei 18:00 și am plecat la casele noastre, însă nu înainte de a ne promite că în sezonul viitor să repetăm incursiunea la pescuit și să revenim cu un elan mai mare și mai multă energie.

Petru Milo_